

Bu sayımızda yine bir öykü yazmanızı istiyoruz. Bize göndereceğiniz öykülerden birini ya da birkaçını seçerek Ocak 2004 sayımızda yayımlayacağız. İlk olarak bu resmi inceleyin. Gördükleriniz neler düşündürüyor? Bunları bir öyküye dönüştürebilir misiniz? Şimdi yapmanız gereken, tasarladığınız öyküyü en güzel yazınızla bir kâğıda aktarıp bize göndermek.

A d r e s

TÜBİTAK Bilim Çocuk Dergisi Öyküleriniz...Şiirleriniz... Köşesi/Atatürk Bulvarı/No: 221/06100/Kavaklıdere/Ankara

Öyküleriniz Şiirleriniz

"Kitap"

Ben kitap, dergi okumanın, haberleşmenin ve öğrenmenin yasak olduğu renksiz birdünyada yaşıyorum. Renksiz derken şaka yapmıyorum, gerçekten renksiz. Her şey beyaz, başka hiçbir renk yok, yani çoğu kişinin bildiği kadarıyla. Ama ben kuru kuruya yaşamının ötesini de biliyorum; ben kitapları biliyorum. Nereden mi? Bir gün yatağında yatıp beyaz tavanımı izlerken, pencereme sarı bir kuş kondu. Kuşun yanına gittim, kaçmadı. "Sen nereden geldin? Nasıl böyle renklisin?" diye sordum. Omuzuma kondu ve "Ben, bir kitabın içinden geliyorum" dedi. "Kitap mı? Orası da neresi? Mağara gibi bir yer mi? dedim. "Hayır!" dedi küçük kuş, "Gel seni oraya götürüyüm". Birden her yer karardı. Ortalık aydınlanınca karşımda küçük bir delik gördüm. Kuş, delikten geçebilecek kadar küçüktü, ama ben yeterince küçük değildim. Kuş, bana "öğrenme isteğin ne kadar artarsa o kadar küçüleceksin ve delikten o kadar rahat geçeceksin" dedi ve delikten içeri kolaylıkla girdi. O girdikten birkaç saniye sonra içeriden rengârenk ışıklar gelmeye başladı. Ama çok sürmeden kesildi ve yine her yer bembeyaz oldu. O saniyeden sonra merakım hızla artmaya başladı. Ancak merakımın neye karşı olduğunu bilmiyordum. O renkli ışıkları merak ettiğimi sanıyordum. Birden o kadar küçülmüşüm ki, o küçük delik bana kocaman bir kapı gibi geldi. İçeri girdim ve çevreme bakınmaya başladım. Bir sürü beyaz kutu benzeri şeyler vardı. Sonra o kuş süzülerek uçup, yanıma kondu. Öyle

çok küçülmüştümki, kuş benim üç katım olmuştu. "Bravo! Başardın! Öğrenmeye olan büyük merakın sayesinde ödülünü kazandın" dedi. "Ne ödülü?" diye sordum. Daha sorumun yanıtını alamadan kuş beni kaptığı gibi masanın üzerinde duran bir kutunun yanına bıraktı. "İşte, kitap bul" dedi. Birden onun kitap dediği kutu açıldı; rengârenk ışıklar saçılmaya, odadaki her şeyi renklendirmeye başladı. Sonra "kitabın" içinden bir sürü şey çıkmaya başladı. Her birinin ayrı bir rengi, ayrı bir neşesi vardı sanki. "Artık burası senin dünya, hadi gel!" dedi. Kitaba tırmandım, ben de renklendim. O andan itibaren her an, istediğim zaman öğrenmenin ve bilginin tadını alarak yaşadım.

Kardelen Ergin

Çapa /Ümraniye/İstanbul

Hayallerin Ötesine

Elimize bir kitap aldığımızda, ilk gördüğümüz şey, beyaz sayfaların üzerine siyahla yazılmış cümlelerdir. Oysa okuduğumuzda, içlerinde ne kadar renkli ve canlı öyküler bulunur. İşte, bu nedenle kitabı okurken, felsefenizin yalnızca "harflere bakıyorum" olmadığından emin olun. Düşündüğünüz şey "okuduğumu hayalimde canlandıracağım" olmalı. Yalnızca o zaman kitapların rengârenk ve büyüleyici dünyasını keşfedebilirsiniz. Başınızı kitabınızdan kaldırdığınızda ve pencerenizden baktığınızda gördüğünüz manzara, o bunaltıcı somutluğu taşıyan arabalar, cadde ve üzerinde birkaç ot bulunan kaldırımlar mı? O zaman başınızı tekrar kitabınıza çevirin ve her zaman olmasını istediğimiz rengârenk, civil civil, ağaç ve çiçek dolu o kusursuz dünyadaki yaşantınıza devam edin. Her ne kadar soyut olsa da...

Aslihan Kement

İzmir Öel Türk İÖÖ/6-G/Göztepe/İzmir